

Ангел. Книга 2

КУПИТИ

Про книгу

Здається, життя Гейлі нарешті налагоджується. У ньому запанував спокій, про який вона так мріяла. Дівчина має власну квартиру і роботу, де швидко досягає успіху. Усе складається якнайкраще. Рана в її серці загоїлася, і Гейлі майже стерла з пам'яті чоловіка, який ледь не знищив її. Чи справді це так? А може, це лише ілюзія?

Вона точно не думала, що так швидко знову опиниться у Філадельфії — місті, де залишила свої серце і гордість. У місті, де залишила його. Побачити іншу жінку поруч із ним стане першим випробуванням для Гейлі. Чи справді їй вдалося забути Віктора Шармана? І чи забув її він?

Пролог

Сигаретний дим приємно лоскотав його горло, поки він намагався вгамувати надокучливі думки, вдивляючись у краплі дощу, що стікали по віконному склі. Довбані вентилятори шкільного туалету анітрохи не допомагали. Він провів долонею по темному волоссю, і неслухняні пасма впали йому на скроні. Потім він всунув до рота сигарету й поглянув на наручний годинник. Пирхнув, побачивши, що вже дванадцята година, і знову затягнувся димом. Було кілька варіантів. Професор Джордан якимось дивом впізнала Віктора, що здавалося малоімовірним, проте все-таки можливим. Віктор завалив тест, що, своєю чергою, означало, що він і сам опинився в достобіса стрьомній ситуації. Крім того, його братуньо міг також запізнюватися навмисне.

Він здригнувся, коли зламані двері шкільного туалету розчахнулися з противним скрипом. Повернув голову та полегшено зітхнув, коли побачив... самого себе, своє відображення, брата-близнюка, який, тримаючи руки в кишенях темних штанів, став у дверному отворі.

Майкл спритно зіскочив з підвіконня, загасив сигарету об його білу поверхню й наморщив брови.

— Вона викупила? — запитав, намагаючись приховати нервування, хоч це і так було чути в його голосі.

Віктор зітхнув, нахилиючи голову.

— Ні, — відповів.

Майкл випустив із легень довгий, важкий видих.

Коли вони були трохи молодші, мінятися місцями було легше. Однак із кожним роком у них прибувало рис, за якими їх розрізняли.

Він подався на крок уперед, облизав нижню губу і промуркутів

— Ти склав?

— Так, — Віктор зняв з плечей шкіряну куртку. — На дев'яносто три бали.

— Дев'яносто три? — перепитав недовірливо. — Це означає, що...

— Що тобі зараховано цей семестр, — вставив Віктор, подаючи братові куртку. — Вітаю!

Майкл укотре зітхнув із полегшенням, а потім глянув на брата й кинувся до нього, по-чоловічому міцно його обіймаючи.

— Це було... — Віктор відсунувся, окинувши його мало не батьківським поглядом, — ...востаннє.

— Звісно, — засміявся близнюк, забираючи в нього куртку, яку відразу накинув на плечі. — У майбутньому я тобі якось віддячу за це, — він поплескав його по спині і стелав плечима. — Ходімо, — хлопець обійшов брата, простуючи до виходу.

Майкл штовхнув потрощені двері туалету, а потім вийшов у шкільний коридор.

— Куди? — Віктор поглядом повів за ним.

— Ми ж мусимо відсвяткувати закінчення семестру і твоє складання мого іспиту! — вигукнув хлопець.

Віктор глибоко вдихнув і рушив слідом за братом. Особливого вибору в нього не було. Майкл привів його на величезну галявину відразу за будівлею школи Atlanta High, яка для більшості учнів була ідеальною місциною для розваг під час шкільної перерви і літніх канікул.

Вони всілися на м'якій траві неподалік від високого дерева і зграйки дівчат, які весь час хихотіли. Мрячка зникла, не лишаючи після себе ані дощу, ані негоди.

— Мелані... Знаєш, та симпатична білявка з дев'ятого кла-су, сьогодні зачепила мене в коридорі і просила, щоб я тебе запитав, чи не міг би ти підтягнути її з біології.

Віктор подивився на брата тієї самої миті, коли Майкл вийняв із кишені штанів пачку сигарет і всунув одну собі до рота.

— Розслабся, я її відшив, — похвалився, закуривши. Він затягнувся димом і розвалився на м'якій траві. — Але дам тобі маленьку пораду, — він глянув на брата. — Якщо ти й далі так ставитимешся до кожної дівулі, яка кинула на тебе оком, то ніколи собі не знайдеш жінки.

А я й не шукаю, — Віктор ледь помітно скривився, — жінки.

Майкл весело похитав головою.

— Подумай про мене. Я хочу бути найулюбленішим дядечком твоїх дітлахів. Тим, хто купуватиме їм сигарети і... — він затнувся, зауваживши красномовний погляд, який кинув у його бік Віктор. — Добре, проїхали, — він втупив погляд у небо. Промені жовтневого сонця намагалися продертися крізь хмари. — До нашого дня народження залишилося рівно два дні, — зітхнув хлопець. — Я тіщу себе надією, що цього року ти подаруєш мені щось краще за підручник з біології.

— Якби ти бодай раз до нього зазирнув, то мені не довелося б писати за тебе екзамен, — Віктор підняв темну брову.

Майкл розсміявся, дивлячись на брата.

— Ти ж кайфуєш від цього, чи не так?

— Витягувати тебе з халеп і без кінця рятувати від проблем?

— Не знаю, що б я без тебе робив, братику, — муркнув

Майкл, назвавши Віктора так, як той терпіти не міг.

— Застрягнув би в дев'ятому класі, — підсунувся Віктор, спираючись ліктями на коліна. Потім поглядом окинув галявин

Власне щойно розпочалася велика перерва, тож із будівлі школи зграйками почали виходити учні, аби кільканадцять найближчих хвилин провести вигріваючись в останніх променях осіннього сонця.

— Ти плануєш зустрітися з ним? — запитав Віктор.

— З Алфі?

Віктор кивнув. Він ледве стримував себе, бо від самої лише згадки цього імені його трясло.

— Можливо, — знизав плечима Майкл.

— Тобі слід триматися від нього подалі.

— Як це робиш ти?

Він розвернувся і гляну на брата.

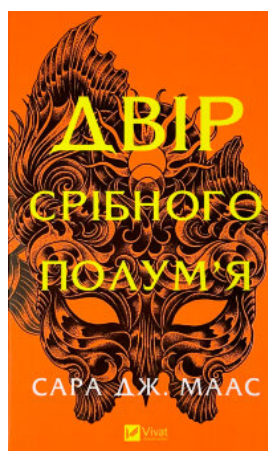
— Так, як я, — погодився Віктор.

Рекомендована література

Дім Землі та Крові.
Місто Півмісяця. Книга

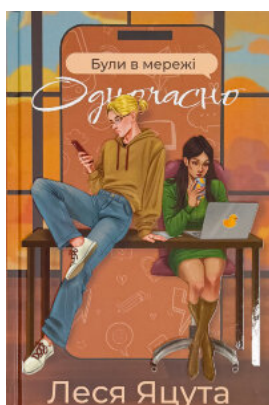
1

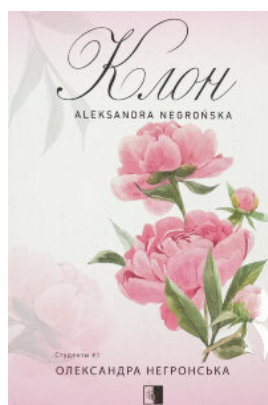
Двір срібного полум'я
(Двір шипів і троянд #4)

Бойфренд

Були в мережі
одночасно

Клон. Книга 1

В'язень

Перейти до категорії
Фентезі

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ